

Lucenburgij Ducatus à metropoli in eo nomen sibi assumpsit, ea ad Alfatium flu. sita est, atque ex Comitatu, quo olim honore dignitateque valebat, in Ducatum tandem euecta est. De hoc tractu sic refert Petrus Diuizus: Leucorum gentem iuxta Treuiros, Mediomatrices ac Lingonas habitasse indubitatum est; oppida eorum Tullius ac Nansum Prolozo celebrata, nomen seruant, Toul & Nansij. Vernaculè appellatur Dio Luytu, latèque imperarunt, vt ab ijs Leucenburgij celebris oppidi nomen ortum sit, quasi Der Luyen Burg. Ij hodiè

Austriæ Archiducibus subsunt. Latius Mosellanum ducatum vocat. Incolæ nobilium penè mancipia sunt. Linguis vtuntur Gallica & Teutonice corruptis. Distinguitur regio in septem comitatus, ij sunt: La Roche, Durbi, Salme, Chini, Vandalen seu Vianden, S. Ioan. Manderscheid. Baronatus in hoc Ducatu penè innumeri sunt, ac Dominia infinita. Neque enim vniuersa Belgica prouinciã habet, quæ nobilibus frequentior sit quàm hæc, quorum tanta est libertas, & in subditos ius, vt vel Regulis comparentur. Ciuitates habet muris cinctas in vniuersum viginti, è quibus principalior quæ toti regioni nomen suum communicat, est Lucenburgum; hanc Alifuntius flu. interluit, partè vrbis superiorem & montanã ab inferiori & plana dirimens putatur hæc esse quàm Prolozo Augustam Romanduorum dixit. vrbis est ampla & capax, ædificia domusque vtunq; splendide, verum belli iniurijs variè afflictæ. Reliquæ vrbes sunt Arlun, Rodemarck, Theonuille, Graucemachre, Conigsmachre, Dickirch, Vireton, Esterueck, Vandalen, Bastonac, Mommedi, Neuff-hasteau seu Nouum castrum quod Paulus Aemilius munitum oppidum vocat: Danuillers, Marui, la Roche in Arduenna sylua, Durbi, S. Vitus, Marche & Salme. Habet præter hæc etiã alia nonnulla oppida, quorum tamen mœnia crebris bellorum incursionibus diruta iacent, vicus pagosque ad 169. continet, eorumque nonnullos satis amplos & opulentos. Castra atque arces perimulæ sunt, septem verò in eo Ducatu memorantur esse loca, quibus planetarum septem sunt nomina indita, ijsque dum Pagani atque Ethnici essent incolæ, ibidem sacra fiebant. cuiusmodi videntur esse Arlun, tanquam in Aram Lunæ dicas, cui eo loco sacrificabatur: Solocure, castrum montanum, à Sole nominatum creditur. Marche Martis nomen referre videtur, reliqua coniectura, vix assequi licet. Lucenburgensis regionis ager benignus ac fertilis est, cuius etiã loca nonnulla vineta ferunt, vina tamen ignobiliora sunt. Fluminibus regio omnis rigatur plurimis: quorum primum nobilissimumque est Mosella, seu Obrinca flu. è radicibus Vosagi montis ortus, non procul à Rotandi flu. fontibus, versus Austro Africum seu Magistralem ventum, ducit alueum per mediam Lotharingiã. Metim urbem alluens, hinc per Lucenburgensem hunc ducatum lateraliter lapsus, Theonuille, Sirich, Treuirosque lambit. hinc Barnecastellam, Tribachum & Coanum præterlapsus, iuxta Confluentiam Rheno miscetur. hunc conatus est olim Lucius Veterus Romanus Sotio fluuii iungere, fossa ducta decem miliariorum: vt Mediterraneo mari classis Romana, euitatis terrestres itineris impedimentis, naues primùm Rhodano flu. per Narbonensem Galliam, inde per Sotium ad hanc fossam, ex ea in Mosellam, deinceps in Rhenum, ac denique in Oceanum duceretur. Reliqui fluij Lucenburgensem agrum rigantes sunt, Chier, Mosa, Bemioj, Höl, Lech, Alfatius, Atardus, Sourus, Prumeus, Mineus, Chomeus, Orto, Albis, ac innumeri penè riui. Montibus regio vndique attollitur, syluisque intricatur. ex omnes Arduennæ totius Galliæ maximæ syluæ rami sunt. Minzras reperias non procul à Manderscheidt, in dominijs Keyla, Crönenberg & Sleida, in valle cui Helenthal nomen est: quod ferri copiam præbet optimi. Constantur etiã ibidem ex ferro fornaces & pyreteria, quæ per totam distrahunt Germaniam ingenti lucro. Thermæ Bertricensis, duobus penè à Mosellæ amnis ripa miliaribus distant, quamuis hæc Epyphaliæ potius quàm Lucenburgij Ducatui annuerandæ sunt. Terminatur regio à Septentrione Leodiensi episcopatu ac Namurcensi comitatu, à Meridie Lotharingia, ab Ortu Mosella fluuii, ac Treuirensi Archiepiscopatu, ab Occidente Epyphalia & Arduenna sylua, & Mosa fluuii.

